

Nr 1188

**av herr Eriksson i Arvika m. fl.
om skyldighet för gångtrafikanter att i mörker bära reflexanordning
eller lykta.**

Vid flera tillfällen har i riksdagen påtalats trafiksäkerhetsbetydelsen av att gångtrafikanter vid mörker bär reflexanordning. De flesta trafikanter torde också vid något tillfälle under färd i mörker erfarit den kusliga upplevelsen av att plötsligt upptäcka en gångtrafikanter på vägbanan.

Genom undersökningar utförda av bl. a. NTF (Nationalföreningen för trafiksäkerhetens främjande) har konstaterats att en bilist som bländat av för möte inte ser en fotgängare utan reflexanordning förrän han är ca 25 meter från denne. En gångtrafikanter som bär "reflexer" uppmärksammas av bilisten som kör med halvljus på ca 125 meters avstånd. Detta visar att reflex medför att bromssträckan fram till gångtrafikanter femdubblas och att trafiksäkerheten ökas starkt genom att gångtrafikanter bär reflexanordning.

Trots att de flesta gångtrafikanter är medvetna om risken att gå i mörker utan reflexer så är det en huvudpart av fotgängare som fortfarande inte använder vare sig lykta eller reflexanordning. En intensiv propaganda tycks heller inte ha gett resultat. Vid en av de senaste större undersökningarna som utfördes visade det sig att knappt en fjärdedel av alla gångtrafikanter använde reflex eller lykta vid promenad i mörker.

De senaste årens stora antal trafikolyckor i mörker mellan motorfordon och gående visar också att ingen förbättring skett. Det totala antalet registrerade "mörkerolyckor" var för åren 1969—1971 respektive 870, 935 och 864 stycken. Antalet olyckor med dödlig utgång var det förstnämnda året 95. År 1970 gick dödsolyckornas antal upp till 132 och för år 1971 visar den preliminära statistiken på 110 dödsolyckor. Beträffande olyckor med svåra personskador visar statistiken på en klar uppgång i antalet. Siffrorna för de olika åren är respektive 345, 388 och 397.

Alla undersökningar visar att det klart övervägande antalet av trafikolyckorna i mörker mellan motorfordon och gående beror på att den gående inte använder reflex eller lykta.

Vi anser därför att det av trafiksäkerhetsskäl föreligger ett mycket starkt behov av bindande föreskrifter för gående att vid färd under mörker bära reflexanordning eller lykta.

En lagstiftning i frågan bör enligt vår mening inte innebära nämnvärd olägenhet för individen. Utfärdandet av lagbestämmelser skulle innebära att fabrikanterna redan vid tillverkningen av ytterkläder på ett diskret och tilltalande sätt förser dessa med reflex. Detta sker redan i vissa fall beträffande exempelvis en del regnkläder och vissa barnkläder, och det är allmänt accepterat av konsumenterna. Som komplement till detta kan de i marknaden redan befintliga "reflexbrickorna" erhållas för en billig penning.

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställes

att riksdagen hos Kungl. Maj:t begär att bestämmelser införes
innebärande skyldighet för gångtrafikanter att vid färd i mörker
bära reflexanordning eller lykta samt
att uppdraga åt vederbörande utskott att utforma erforderlig
lagtext.

Stockholm den 25 januari 1972

KARL ERIK ERIKSSON (fp)

i Arvika

ANDERS JONSSON (fp)

i Mora

HANS PETERSSON (fp)

i Röstånga

MAGNUS TAUBE (fp)